

Zprávy a oznámení

Společenství mládeže

Farní společenství mladých se sejde na faře v sobotu 11. března od 19.00 hod.

Změna konání bohoslužeb

S ohledem na některé praktické zkušenosti jsem se rozhodl, že se od 8. března vrátíme k slavení čtvrtěnní ranní mše sv. a mše ve středu bude zase znovu večerní.

Školení mladých kněží

Pravidelného školení na biskupství se tentokrát zúčastním v úterý 14. března. V tento den tedy nebude v Rožmitále mše sv. a intenci odsloužím v Č. Budějovicích

Sbírka na pomoc uprchlíkům

Jedna třetina nedělní sbírky dne 19. března bude určena na pomoc uprchlíkům, které z vlasti vyhnaly války, hlad a jiné souzení.

Svatopetrský halář

Při sbírce na Halář sv. Petra se v neděli 26. února vybralo v naší farnosti 5.054,- Kč a ve Hvozďanech 1.507,- Kč. Všem dárcům upřímně děkuji.

Schůzka farní rady

Farní rada se sejde v pátek 17. března od 18.30 hod. v budově fary. Na programu budou mj. plánované akce v letošním roce.

Úmysly mší svatých od 6. do 19. března 2006

Ranní mše sv. R: Ne 8.30 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 17.30 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 6.3.	mše sv. není	Po 13.3.	mše sv. není
Út 7.3. M	Za Marii Petráňovou a † členy rodiny	Út 14.3.	mše sv. není intence za † Rosalii Průchovou bude odsloužena v Č.B.
St 8.3. M	Na dobrý úmysl	St 15.3. M	Za Rudolfa Brišku a obojí rodiče
Čt 9.3. m	Za Františku a Josefa Drechslerovy a jejich zete Miloslava Muchnu	Čt 16.3. m	Za Josefa Veverku, manželku, rodiče a sestru
Pá 10.3. M	Za rodiče Františku a Františka Větrovských, Stanislavu a Josefa Drazdíkovy	Pá 17.3. M	Za Václava a Marii Pešicovy a jejich rodiče
So 11.3. M	Za Františku Baliharovou její rodiče a sourozence	So 18.3. M	Za Františku a Josefa Drechslerovy a jejich zete Miloslava Muchnu
Ne 12.3. R	Za rodinu Tenorovu a Hubáčkovu	Ne 19.3. R	Za rodiče Záveských, jejich děti a snachu

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 15.3. 2006. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i styl. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 4 Ročník III

5. března 2006

Prach a popel

Postní doba začíná značně pochmurně. Člověk si se všemi svými starostmi a problémy zajde do místního kostela pro trochu útěchy a optimismu a sotva otevře dveře, kněz mu místo něčeho hezkého řekne hroznou větu: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš!“ Co ještě horšího bychom mohli slyšet? Kvůli tomu tedy chodíme do kostela? Není divu, že se tam pak mnohému nechce a považuje kostel za velmi smutné místo. Kdyby tomu bylo skutečně jen tak, jak říká kněz na Popeleční středu, bylo by lépe se snad ani nenarodit.

Ale v postě můžeme slyšet ještě jednu větu: „Čiňte pokání a věřte evangelium!“ To má s člověkem zatřást, probudit jej z roztěkanosti a povrchnosti. „Věřte doopravdy evangelium! Není nic pravdivějšího.“ Člověk se z evangelia dozví, že není se svými problémy sám. Bůh je láska, láska pro nás. Jde nám naproti, stal se jedním z nás v Ježíši Kristu a stálo ho to život. Ukřižovali ho, ale on přemohl smrt. Ne snad jen tu svou, ale i mou a každého člověka. Všech těch, kterých je nám líto, které postrádáme, po nichž je nám smutno. Vstal z mrtvých pro nás, abychom my žili s ním.

Co mám tedy udělat, když věřím evangelium? Činit pokání. Být svobodný. Nenechat se vláčet všeobecnou houbou za požitky a penězi. Ovládnout svůj zrak, svůj jazyk, své tělo. Ovládnout vypínač počítače i televize, nedat se zotročovat alkoholem, jídlem, cigaretami, přemáhat sobectví, být štedrý a udělat si čas na druhé i na sebe.

Má naděje nekončí v prachu a popelu z krematoria. Nekončí posledním úderem srdce ani vypnutím přístrojů v nemocnici. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Začínáme sice prachem a popelem, ale končíme vítězným „Aleluja“ s živým Kristem v nebi.

ADOPTOVANÝ CHLAPEC Z INDIE Z VÝTĚŽKU TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2005, 2006 V RÁMCI PROJEKTU „ADOPCE NA DÁLKU“

Bydliště: INDIE – stát KARNATAKA – region Bidar – město Maharajwadi. Stát Karnataka leží v jihozápadní Indii, má 52,8 mil. obyvatel, rozlohu 191 791 km²; hlavní město je Bangalore, nejrozšířenější jazyk je kannádština. Indie má přes miliadu obyvatel, z toho je asi 33 mil. dětí, které nechodí do školy a 24 % mužů a 46 % žen je negramotných. 17,5 miliónu dětí pracuje – tj. 6 % z indické populace.

Region Bidar leží v nejsevernější části státu Karnataka a je jednou z nejzaostalejších oblastí. Hlavní obživou je zemědělství – námezdní práce u bohatých majitelů. Nízké a nestálé příjmy nestačí na zajištění základních životních potřeb. Rodiny často řeší svou špatnou ekonomickou situaci prodejem práce svých dětí. Negramotnost v Bidaru je přes 50 % obyvatel a je vyšší než celostátní průměr. Lidé v Indii, kteří neumí číst a psát jsou snadno manipulovatelní – při volbách, neumí hájit své zájmy a často přistoupí na nevýhodné podmínky, falešné půjčky peněz lichvářů (na vyšší částky, než ve skutečnosti dostanou), které musí splácet nevolnickou prací.

Z příspěvku „adoptivních rodičů“ Kč 4 900,- je dítěti hrazeno: školné, školní pomůcky- sešity, knihy, uniforma, neodkladná zdravotní péče, poznávací výlety a spojení na další vzdělávání.

Kontrola, zda se peníze dostanou k adoptovanému dítěti jsou dopisy a vysvědčení, které dítě posílá „adoptivním rodičům“. „Adoptivní rodič“ může své dítě navštívit.

Přibližné ceny základních potravin a zboží:

<u>1 Kč = cca 1,7 Rupie (Rs)</u>	1 kg masa	40 Rs	
1 kg rýže	12 Rs	boty	300-500 Rs
1 l mléka	20 Rs	deka	200 Rs

Příjem rodiny chlapce za měsíc: 540 Rs (2 dospělí + 6 dětí)

Náš „adoptivní syn“ se jmenuje SACHIN SADHURE, hodně se zajímá o učení, moc se snaží a je ukázněný. Je to velmi inteligentní dítě, dychtivé naučit se něco nového. Narodil se 6. 10. 1994. Má 5 sourozenců – 3 sestry a 2 bratry. Koníčky: zpěv, příběhy. Cíl v životě: chce být učitelem. Chodí do 5. třídy státní Základní školy Maharaj. Oblíbený předmět: matematika. Školný systém je odlišný od našeho: Začátek školního roku připadá na červen. Letní prázdniny jsou v dubnu a květnu. Známkování žáků probíhá pomocí bodového a procentuálního hodnocení. Škola má 10 tříd základní a střední školy pro děti od 6 do 16 let (všech 10 tříd je v rámci jedné školy). Na konci 10. třídy skládají žáci zkoušky a získávají certifikát o absolvování středního vzdělání. Dále mohou pokračovat dvěma třídami (11. – 12. třída), kde potom opět vykonávají zkoušku podobnou naší maturitě. Nebo po 10. třídě absolvují učňovské obory – dvou až tříleté. To umožní dětem velkou naději na osamostatnění a získání dobrého zaměstnání.

Hnutí fokoláre

Hnutí fokoláre, dílo Chiary Lubichové, jinak také „Dílo Mariino“, založil v naší farnosti, ve farnosti březnické, hořovické, mirovické a jiných pan kardinál Vlk ještě v době, kdy byl naším farářem. Spolupracoval při tom s P. Františkem Radkovským a P. Františkem Cibuzarem. V Rožmitále máme větev mužů a žen, v Březnici „hnutí rodin“. Snažíme se žít podle evangelia „kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém...“ a podle „slova života“ na stávající měsíc. Naším tiskovým orgánem je měsíčník Nové město. Scházíme se jednou měsíčně zde v Rožmitále – muži a v Březnici také – v rodinách. Bližší informace podá autor tohoto článku Josef Hořejší st., Tyršova ul. 326, Rožmitál p. Tě., v Březnici pak L. Bretlová, Nádražní ul., nebo přímo Centrum fokoláre, Praha – Vinohřany (u vinořského hřbitova). www.focolare.cz

Z historie 29. část – P. Josef Bouše (1.)

V minulém díle našeho historického seriálu jsme zakončili působení P. Linharta Pintera na starorožmitálské faře. Jeho úmrtí je na str. 102 zaznamenáno již zcela jiným, a nutno podotknout hůře čitelným rukopisem. Sluší poznamenat, že P. Pinter nebyl jen místním farářem, ale také biskupským vikariátním sekretářem a biskupským vikářem.

Ale nesmíme zapomenout na jednu vedlejší událost, které se tři týdny před smrtí ještě zúčastnil – totiž otevření a posvěcení nové měšťanské školy. Jednalo se o měšťanskou chlapeckou školu a P. Pinter ji posvětil 11. září roku 1898. V 1. třídě se začalo vyučovat 16. září. Náboženství prozatím vyučovali kaplani. Ve školním roce 1899–90 byla pak otevřena 2. třída v roce 1900–01 i třetí třída „měšťanky“.

P. Pinter zemřel po nedlouhé nemoci ve věku nedožitých 61 let a, jak jsme již minule zmínili, pohřben byl do kněžské hrobky na farním hřbitově. Poslední věta odstavce věnované jeho smrti podává stručnou, ale zřejmě i výstižnou charakteristiku zemřelého kněze: „Proslul zde jako velmi dobrý ekonom, jež budovu farní i pozemky farní velmi zlepšil a zvelebil. Zanechal faře žecí stroj a mlátičku z žentourem.“

Vskutku zajímavou skutečností je příchod nového kaplana P. Otakara Nového, který se do Rožmitála dostal právě v den smrti faráře Pintera.

Po nečekané smrti P. Pintera byl 21. 10. 1898 zdejší administrátorem ustanoven první kaplan P. Václav Pajda. Na kněze byl v Českých Budějovicích vysvěcen 21. 7. 1895 a byl zde ustanoven druhým kaplanem. Na postu prvního kaplana pak vystřídal P. Adolfa Piřhu. Poté se stal administrátorem. „Působil zde tři léta až do 7. prosince 1898, kde zhoubná nemoc souchotiny sklátila jej v předčasný hrob ku převelikému zármutku jeho starých rodičů a pečlivě, upřímně sestry, kteří jako nemajetní doufali, že je jako hodný syn v stáří jejich podporovat bude. Narodil se v Lažanech 26. října 1871. Pohřben byl 9. prosince 1898 na hřbitově u kostela vpravo od cesty hnedle proti hrobu veled. P. vikáře Linharta Pintera a Fr. Boše, děkana, za velikého účastenství osadníků, u nichž všeobecně oblíben se těšil.“ Zemřel ve věku 27 let!

Po jeho smrti zde byl administrátorem ustanoven druhý kaplan P. Josef Smitka, který zde působil od r. 1897. Narodil se 14. 3. 1874 v Doňově u Jindřichova Hradce a v Českých Budějovicích byl 18. 7. 1897 vysvěcen na kněze. Prvním kaplanem zde byl až do 15. 9. 1899, kdy byl na svou žádost jmenován prozatímním katechetou v Rožmitále (ve městě), kam se z kaplanek přestěhoval v říjnu 1899. „Proslul zde jako výborný kazatel a těšil se veliké oblibě.“ Administrátorem byl však pouze jeden měsíc. Dekretem z 8. 1. 1899 byl zde kardinálem Schönbornem prezentován za faráře P. Josef Bouše. Po několika administrátorech, kteří zde působili velice krátce, byl P. Bouše zase jedním z těch, kterým bylo dáno zdržet se zde déle, v jeho případě 12 let. „Přistěhoval se tiše v sobotu večer 4. března 1899 z Březnice, kamž dráhou z Pacova, přes Tábor, Písek přijel na udělenou mu faru. Narodil se v témže hejtmánství Blatenském, kamž i Rožmitál přísluší, v obci Kladrubci, okres Blatná, osada farní Budislavice, 30. května 1851 z nemajetných celkem rodičů. Studoval nižší c. k. němec. gymnasium v Plzni a vyšší c. k. české v Česk. Budějovicích. Po odbyté maturitě vstoupil do kněžsk. bisk. semináře v Budějovicích a byl tam též v r. 1876, 23. července na kněze posvěcen od Jana Valer. Jirsíka, biskupa. Po vysvěcení působil do 13. března 1878 jako kooperator v Sudoměřicích u Bechyně, pak až do 2. října 1881 jako kaplan a administrátor v Novém Rychnově u Pelhřimova, pak až do 2. října 1885 jako kaplan v Červené Řečici. Od 2. října 1885 působil jako administrátor a pak jako farář v Lípkové Vodě, kdež mu Jeho Eminence na jeho pokornou žádost vzhledem na jeho působení v novém Rychnově a v Červené Řečici dekretem (prostřednictvím kníž. arcib. ústřední kanceláře v Praze ze dne 16. prosince 1887, čís. 580, kníž. arcib. patronátní klientelu) milostivě uděliti a ponechati. Od 17. září 1896 působil na faře ve Vonšově, odkud se, jakž již podotknuto zpředu, 4. března 1899 do Starého Rožmitála přestěhoval.“

Po tomto sušším úvodu plném letopočtů se už v příštím díle našeho historického seriálu dostaneme na samý závěr 19. století a prostřednictvím podrobných zápisů P. Bouše budeme sledovat osudy farnosti na začátku magického 20. století. A protože jeho zápisy zaplňují 21 listů farní kroniky, máme se opravdu nač těšit.

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová